

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-18/16

K.

împotriva

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(cerere de decizie preliminară
formulată de rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem)

„Trimitere preliminară – Standarde pentru primirea solicitanților de protecție internațională – Directiva 2013/32/UE – Articolul 9 – Dreptul de a rămâne într-un stat membru în timpul examinării cererii – Directiva 2013/33/UE – Articolul 8 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b) – Plasare în detenție – Verificarea identității sau a cetățeniei – Stabilirea elementelor pe care se bazează cererea de protecție internațională – Validitate – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 6 și 52 – Restrângere – Proporționalitate”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 septembrie 2017

Controale la frontiere, azil și imigrare — Politica privind azilul — Standarde pentru primirea solicitanților de protecție internațională — Directiva 2013/33 — Articolul 8 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b) — Plasarea în detenție a unui solicitant de protecție internațională pentru stabilirea sau verificarea identității sau a cetățeniei sale ori pentru determinarea elementelor pe care se bazează cererea sa și care nu pot fi obținute altfel — Aprecierea validității dispoziției menționate din perspectiva articolelor 6 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Validitate

[Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 6 și art. 52 alin. (1) și (3); Directiva 2013/33 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 8 alin. (3) primul paragraf lit. (a) și (b) și art. 9 alin. (1)]

Examinarea articolului 8 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b) din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională nu a relevat niciun element de natură să afecteze validitatea acestei dispoziții în raport cu articolul 6 și cu articolul 52 alineatele (1) și (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În această privință, trebuie arătat că restrângerea exercitării dreptului la libertate care rezultă din articolul 8 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b) din Directiva 2013/33 este prevăzută printr-un act legislativ al Uniunii și că nu afectează conținutul esențial al dreptului la libertate consacrat la articolul 6 din cartă. Astfel, articolul 8 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b) din această directivă nu repune în discuție garantarea acestui drept și, așa cum reiese din textul dispoziției menționate și din considerentul (15) al acestei directive, nu conferă statelor membre competența de a plasa în detenție un solicitant decât ca urmare a comportamentului său individual și în împrejurările excepționale prevăzute în aceeași dispoziție, aceste împrejurări fiind de altfel încadrate de ansamblul condițiilor care figurează la articolele 8 și 9 din directiva menționată (a se vedea prin analogie

Hotărârea din 15 februarie 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punctele 51 și 52). În această privință, atât din textul și din contextul, cât și din geneza articolului 8 din Directiva 2013/33 reiese că această competență este supusă respectării unui set de condiții care au ca obiect încadrarea strictă a recurgerii la o asemenea măsură.

Restrângerile exercitării dreptului conferit de articolul 6 din cartă, aduse prin articolul 8 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b) din această directivă, nu se dovedesc a fi nici disproporționate în raport cu scopurile vizate. În această privință, trebuie arătat că atât litera (a), cât și litera (b) ale articolului 8 alineatul (3) primul paragraf provin dintr-o ponderare echilibrată între obiectivul de interes general urmărit, și anume buna funcționare a sistemului european comun de azil, permițând acordarea protecției internaționale solicitanților care o necesită cu adevărat și respingerea cererilor celor care nu îndeplinesc condițiile, pe de o parte, și ingerința în dreptul la libertate cauzată de o măsură de plasare în detenție, pe de altă parte. Astfel, dacă buna funcționare a sistemului european comun de azil impune, de fapt, ca autoritățile naționale competente să dispună de informații fiabile referitoare la identitatea sau la cetățenia solicitantului de protecție internațională și la elementele pe care se bazează cererea sa, dispoziția respectivă nu poate justifica adoptarea unor măsuri de plasare în detenție fără ca aceste autorități naționale să fi verificat în prealabil, de la caz la caz, dacă acestea sunt proporționale cu scopurile urmărite.

(a se vedea punctele 35, 41, 47, 48 și 54 și dispozitivul)